

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Σκοπός

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2006/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5^{ης} Απριλίου 2006 «για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της Οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου» (ΕΕ L 114/64), που αποσκοπεί στην οικονομικά αποτελεσματική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση ενέργειας και στην ανάπτυξη αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού:

α) καθορίζονται εθνικοί στόχοι εξοικονόμησης ενέργειας, θεσπίζεται το απαραίτητο θεσμικό και νομικό πλαίσιο και προβλέπονται τα αντίστοιχα χρηματοοικονομικά μέσα για την επίτευξη των στόχων αυτών, παρέχονται τα κατάλληλα κίνητρα και προβλέπονται οι αναγκαίοι μηχανισμοί ενεργειακής απόδοσης για την άρση των φραγμών και των ατελειών της αγοράς που παρεμποδίζουν την αποδοτική τελική χρήση της ενέργειας και

β) δημιουργούνται οι συνθήκες για την ανάπτυξη και την προώθηση της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στον τελικό καταναλωτή.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται:

α) στους παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης, στους διανομείς ενέργειας, στους διαχειριστές δικτύων διανομής και στις επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας,

β) στους τελικούς καταναλωτές,

γ) στις ένοπλες δυνάμεις, στο μέτρο που η εφαρμογή του παρόντος νόμου δεν αντίκειται στη φύση και στον κύριο στόχο των δραστηριοτήτων τους, όπως ιδίως στις κτιριακές υποδομές και

στα οχήματα μεταφοράς του πολιτικού προσωπικού τους. Από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου εξαιρούνται τα υλικά που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για στρατιωτικούς σκοπούς, καθώς και οι κτιριακές υποδομές συγκεκριμένου προορισμού που απαιτούν ειδική κατασκευή (πχ στρατιωτικά καταφύγια, αποθήκες πυρομαχικών κ.α).

2. Για τον προσδιορισμό και τον έλεγχο του ενδεικτικού στόχου σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, στην έννοια του τελικού καταναλωτή δεν περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις κατηγορίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι της Η.Π.54409/2632/27-12-2004 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 1931), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/87/ΕΚ «σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της Οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου» του Συμβουλίου της 13^{ης} Οκτωβρίου 2003.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, οι ακόλουθοι ορισμοί έχουν την εξής έννοια:

α) «Ενέργεια»: Κάθε μορφή εμπορικώς διαθέσιμης ενέργειας, όπως η ηλεκτρική ενέργεια, το φυσικό αέριο (συμπεριλαμβανομένου του υγροποιημένου φυσικού αερίου), το υγραέριο, κάθε καύσιμο που χρησιμοποιείται για θέρμανση και ψύξη (συμπεριλαμβανομένης της τηλεθέρμανσης και της τηλεψύξης), ο άνθρακας, ο λιγνίτης, η τύρφη, τα καύσιμα κίνησης (εξαιρουμένων των καυσίμων των αεροσκαφών και των πλοίων) και η βιομάζα όπως ορίζεται στην περίπτωση 8 του άρθρου 2 του ν. 3468/2006 (Α' 129).

β) «Ενεργειακή απόδοση»: Ο λόγος της εκροής επιδόσεων, υπηρεσιών, αγαθών ή ενέργειας προς την εισροή ενέργειας.

γ) «Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης»: Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση λόγω τεχνολογικών, οικονομικών ή και αλλαγών στη συμπεριφορά των τελικών καταναλωτών.

δ) «Εξοικονόμηση ενέργειας»: Η ποσότητα της εξοικονομούμενης ενέργειας, η οποία προσδιορίζεται με τη μέτρηση ή και τον κατ' εκτίμηση υπολογισμό της κατανάλωσης πριν και μετά την υλοποίηση ενός ή περισσότερων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της σταθερότητας των εξωτερικών συνθηκών που επηρεάζουν την ενεργειακή κατανάλωση.

ε) «Ενεργειακή υπηρεσία»: Το φυσικό όφελος, χρησιμότητα ή πλεονέκτημα που προκύπτει από το συνδυασμό ενέργειας με ενεργειακά αποδοτική τεχνολογία ή και δράση, η οποία δύναται να περιλαμβάνει την εγκατάσταση, λειτουργία, συντήρηση και τον έλεγχο που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας αυτής βάσει συμβάσεως. Η εν λόγω υπηρεσία, υπό κανονικές συνθήκες, οδηγεί αποδεδειγμένα σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ή και εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας.

στ) «Μηχανισμοί βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης»: Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα για τη δημιουργία υποστηρικτικού πλαισίου ή κινήτρων για τους συντελεστές της αγοράς, προκειμένου να παρέχουν και να αγοράζουν ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης.

ζ) «Προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: Οι δραστηριότητες που εστιάζονται σε ομάδες τελικών καταναλωτών και στοχεύουν σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

η) «Μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: Οι δράσεις που κατά κανόνα οδηγούν σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

θ) «Επιχείρηση Ενεργειακών Υπηρεσιών» (ΕΕΥ): Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που παρέχει ενεργειακές υπηρεσίες ή και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις εγκαταστάσεις ή τα κτίρια του τελικού καταναλωτή, αναλαμβάνοντας επιχειρηματικό και οικονομικό κίνδυνο. Το οικονομικό αντάλλαγμα για την παρεχόμενη υπηρεσία βασίζεται, εν όλω ή εν μέρει, στην επίτευξη της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και στην τήρηση των λοιπών συμβατικών όρων ενεργειακής απόδοσης.

ι) «Σύμβαση ενεργειακής απόδοσης» (ΣΕΑ): Η συμφωνία που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου ενεργειακής υπηρεσίας (κατά κανόνα ΕΕΥ) με αντικείμενο την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και σύμφωνα με την οποία το οικονομικό αντάλλαγμα του παρόχου για την πραγματοποιούμενη επένδυση συναρτάται από το μεταξύ αυτών συμβατικά οριζόμενο επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ια) «Χρηματοδότηση από Τρίτους»: Η συμφωνία, στην οποία συμμετέχει τρίτος, επιπλέον του προμηθευτή ενέργειας και του δικαιούχου, ο οποίος χρηματοδοτεί το μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής υπηρεσίας και για το σκοπό αυτό χρεώνει ποσό ισοδύναμο προς μέρος της εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται μέσω του μέτρου αυτού. Ο εν λόγω τρίτος μπορεί να είναι ή όχι η ΕΕΥ.

ιβ) «Ενεργειακός έλεγχος»: Η συστηματική διαδικασία από την οποία προκύπτει επαρκής γνώση του υφιστάμενου συνόλου χαρακτηριστικών ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μιας ομάδας κτιρίων, μιας βιομηχανικής δραστηριότητας ή και εγκατάστασης, καθώς και

ιδιωτικών και δημόσιων υπηρεσιών. Με τον ενεργειακό έλεγχο εντοπίζονται και προσδιορίζονται ποσοτικά οι οικονομικά αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας και συντάσσεται σχετική έκθεση αποτελεσμάτων.

ιγ) «Χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας»: Τα χρηματοοικονομικά μέσα, όπως ταμεία, επιδοτήσεις, φορολογικές ελαφρύνσεις, δάνεια, Χρηματοδότηση από Τρίτους, συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης, συμβάσεις εγγυημένης εξοικονόμησης ενέργειας και άλλες συναφείς συμβάσεις, τα οποία διατίθενται στην αγορά από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς για τη μερική ή την πλήρη κάλυψη του αρχικού κόστους υλοποίησης των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ιδ) «Τελικός καταναλωτής»: Το Δημόσιο και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που καταναλώνει ενέργεια για δική του τελική χρήση και στον οποίο παρέχονται ενεργειακές υπηρεσίες.

ιε) «Διανομέας ενέργειας»: Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά ενέργειας, με σκοπό τη διάθεσή της σε τελικούς καταναλωτές και σταθμούς διανομής, που πωλούν ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές. Διανομείς ενέργειας δεν θεωρούνται οι διαχειριστές δικτύων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου της περ. ιστ) του παρόντος άρθρου.

ιστ) «Διαχειριστής δικτύου διανομής»: Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που είναι υπεύθυνο για την εκμετάλλευση, τη διασφάλιση της συντήρησης και εφόσον απαιτείται, για την ανάπτυξη του δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας ή φυσικού αερίου σε μια συγκεκριμένη περιοχή και κατά περίπτωση, των διασυνδέσεών του με άλλα δίκτυα και για τη διασφάλιση της μακροχρόνιας δυνατότητας του δικτύου να ανταποκρίνεται σε εύλογη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας ή φυσικού αερίου.

ιζ) «Επιχείρηση λιανικής πώλησης ενέργειας»: Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές.

ιη) «Μικροδιανομέας, μικρός διαχειριστής δικτύων διανομής και μικρή επιχείρηση λιανικής πώλησης»: Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διανέμει ή πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές λιγότερη από το ισοδύναμο των 75 γιγαβατωρών (GWh) ενέργειας ετησίως ή απασχολεί λιγότερο από δέκα άτομα ή του οποίου ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή ο ετήσιος ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2.000.000 ευρώ.

ιθ) «Λευκά πιστοποιητικά»: πιστοποιητικά τα οποία εκδίδονται από ανεξάρτητους φορείς που πιστοποιούν και επιβεβαιώνουν την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει ως αποτέλεσμα εφαρμογής μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Στόχοι και μέσα εξοικονόμησης ενέργειας

Άρθρο 4

Γενικός στόχος

1. Για την περίοδο μέχρι το τέλος του έτους 2016 θεσπίζεται εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας σε ποσοστό 9% της μέσης ετήσιας τελικής ενεργειακής κατανάλωσης αναφοράς. Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας, ο οποίος αποτυπώνεται στα Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 6, επιτυγχάνεται με τη βοήθεια ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και υπολογίζεται σύμφωνα με τη μεθοδολογία και τις διατάξεις του άρθρου 5. Για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας σε εθνικό επίπεδο, σε σχέση με τον εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας, λαμβάνονται υπόψη μετρήσεις από 1^{ης} Ιανουαρίου 2008.

2. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται:

- α) το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων για τελική χρήση,
- β) ο τρόπος και η διαδικασία για τη μέτρηση και την επαλήθευση της εξοικονόμησης ενέργειας, καθώς και η εξειδίκευση της μεθοδολογίας μέτρησης και επαλήθευσης της εξοικονομούμενης ενέργειας,
- γ) ενδεικτικός κατάλογος επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Άρθρο 5

Μεθοδολογία υπολογισμού του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας

1. Για τον υπολογισμό του εθνικού ενδεικτικού στόχου ορίζεται μέση ετήσια τελική ενεργειακή κατανάλωση αναφοράς, η οποία προκύπτει από το μέσο όρο της ετήσιας εγχώριας τελικής ενεργειακής κατανάλωσης κατά την πενταετία 2001-2005 και αφορά τους καταναλωτές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου. Η μέση ετήσια τελική ενεργειακή κατανάλωση αναφοράς ισούται με το ποσό ενέργειας που διανεμήθηκε ή πωλήθηκε στους τελικούς καταναλωτές κατά την ανωτέρω πενταετία, χωρίς προσαρμογή για βαθμομημέρες, διαρθρωτικές αλλαγές ή μεταβολές παραγωγής.

2. Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας εκφράζει την προκύπτουσα απόλυτη ποσότητα ενέργειας προς εξοικονόμηση σε γιγαβατώρες (GWh), υπολογίζεται άπαξ

και παραμένει σταθερός ως το τέλος του 2016. Ο εθνικός αυτός ενδεικτικός αυτός στόχος θα είναι το αποτέλεσμα της ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται σωρευτικά κατά τη χρονική περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, μέσω της προσφοράς ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

3. Για τον υπολογισμό της ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας κατά τη χρονική περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η εξοικονόμηση ενέργειας που έχει προκύψει κατά την περίοδο ενός συγκεκριμένου έτους μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η οποία είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που έχουν ληφθεί σε προηγούμενο έτος, αλλά όχι πριν από το 1995 και η οποία παρουσιάζει διάρκεια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν το δικαιολογούν οι περιστάσεις, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μέτρα που έχουν δρομολογηθεί πριν από το 1995, αλλά όχι πριν από το 1991. Τα μέτρα τεχνολογικής φύσεως πρέπει είτε να επικαιροποιούνται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις, είτε να προσαρμόζονται μετά από συγκριτική αξιολόγηση με αντίστοιχα τεχνολογικά μέτρα.

4. Η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται πρέπει να είναι επαληθεύσιμη και μετρήσιμη ή εναλλακτικά να υπολογίζεται βάσει εκτιμήσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 6

Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης – Κίνητρα και άλλα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης

1. Για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 λαμβάνονται οικονομικώς εφικτά, εύλογα και αποδοτικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, στο πλαίσιο υλοποίησης Σχεδίων Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΔΕΑ).

Στα ΣΔΕΑ περιγράφονται τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης που σχεδιάζονται για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου, για την παροχή ενημέρωσης και συμβουλών, καθώς και οι δράσεις που αναδεικνύουν τον υποδειγματικό ρόλο του δημόσιου τομέα κατά το άρθρο 8.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εγκρίνονται τα ΣΔΕΑ τα οποία υποβάλλονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2. Με το πρώτο ΣΔΕΑ καθορίζεται ο εθνικός ενδεικτικός στόχος, καθώς και ενδιάμεσος εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας μέχρι το 2010. Στο πρώτο ΣΔΕΑ εμπεριέχεται επίσης επισκόπηση της εθνικής στρατηγικής για την επίτευξη του ενδιάμεσου και του γενικού στόχου.

3. Το δεύτερο και τρίτο ΣΔΕΑ υποβάλλονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου 2011 και έως τις 30 Ιουνίου 2014 αντιστοίχως. Τα ΣΔΕΑ βασίζονται στα διαθέσιμα κάθε φορά στοιχεία, συμπληρωμένα με εκτιμήσεις και περιλαμβάνουν:

α) ενδελεχή ανάλυση και αξιολόγηση του προηγούμενου ΣΔΕΑ,

β) τελικά αποτελέσματα σχετικά με την επίτευξη των στόχων εξοικονόμησης ενέργειας, που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4,

γ) σχέδια για επιπρόσθετα μέτρα και τις προβλεπόμενες συνέπειες τους, τα οποία εξετάζουν οποιαδήποτε υφιστάμενη ή αναμενόμενη απόκλιση από το στόχο και

δ) τη χρήση εναρμονισμένων δεικτών ενεργειακής απόδοσης και επιδόσεων αναφοράς, τόσο για την αποτίμηση των μέτρων που ελήφθησαν στο παρελθόν όσο και για τις εκτιμώμενες επιπτώσεις των μέτρων που σχεδιάζονται για το μέλλον, όπως αυτοί διαμορφώνονται κάθε φορά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, θεσπίζονται χρηματοοικονομικά μέσα ή και άλλα κίνητρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση, καθώς και εν γένει για την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών. Η απόφαση αυτή, πριν την υπογραφή και τη θέση της σε ισχύ, κοινοποιείται προς έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 108 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με όμοια απόφαση χορηγούνται ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Απαλλακτικού Κανονισμού (ΕΚ) 1998/2006 (ΕΕ L 379/5) για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και καθορίζεται το περιεχόμενο, η διαδικασία καταβολής των ανωτέρω ενισχύσεων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 7

Ευθύνη επίβλεψης του εθνικού ενδεικτικού στόχου και των απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει το γενικό έλεγχο και την αρμοδιότητα επίβλεψης της υλοποίησης των ενεργειών για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας μέσω της παροχής ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, για τα οποία εκπονεί σχετική έκθεση αποτελεσμάτων. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει επίσης τη διοικητική, διαχειριστική και εκτελεστική αρμοδιότητα της εφαρμογής των απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης των άρθρων 6 και 8.

2. Για το έργο που περιγράφεται στην προηγούμενη παράγραφο και για την τεχνική και επιστημονική υποστήριξή του, το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής επιτρέπεται να συνάπτει συμβάσεις με το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΚΑΠΕ), Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και λοιπούς ερευνητικούς φορείς και οργανισμούς του Δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα για την εκπόνηση μελετών, σχεδίων δράσης και εθνικών εκθέσεων σχετικών με την εκπλήρωση των εθνικών υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 8

Ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση στο Δημόσιο και ευρύτερο Δημόσιο τομέα

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη σταδιακή εφαρμογή συστήματος ενεργειακής διαχείρισης σε όλους τους οργανισμούς του Δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, ώστε να επιτυγχάνεται συστηματική και συνεχής βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης. Οι αρχές, απαιτήσεις και κατευθυντήριες οδηγίες του συστήματος ενεργειακής διαχείρισης καθορίζονται βάσει αντίστοιχου Διεθνούς ή Ευρωπαϊκού προτύπου (EN 16001), όπως αυτά κάθε φορά επικαιροποιούνται.

Με όμοια απόφαση θεσπίζονται μέτρα βελτίωσης και τίθενται οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τις προμήθειες του Δημοσίου και των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, και χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τη μεθοδολογία ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής των προμηθευομένων ειδών ή συναφείς μεθόδους, ώστε να διασφαλίζεται η οικονομική αποτελεσματικότητά του. Οι ανωτέρω απαιτήσεις αφορούν τουλάχιστον:

α) στην αγορά νέου εξοπλισμού με αποδοτική κατανάλωση ενέργειας σε όλες τις καταστάσεις λειτουργίας, καθώς και στην κατάσταση αναμονής,

β) στην αντικατάσταση ή αναβάθμιση υφιστάμενου εξοπλισμού, κατά τα οριζόμενα στο στοιχείο α).

Με την απόφαση αυτή ρυθμίζονται επίσης οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την αντικατάσταση ή αναβάθμιση μη ενεργειακά αποδοτικού εξοπλισμού σε λειτουργία και η προληπτική συντήρηση υφιστάμενου ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται, μέτρα μείωσης της ενεργειακής κατανάλωσης των κτιρίων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ειδικότερα, ρυθμίζονται οι απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης κατά την αγορά, εκμίσθωση ή ανέγερση κτιρίων ή τμημάτων τους, η υποχρεωτική χρήση φυσικού αερίου, εφόσον υπάρχει διαθεσιμότητα δικτύου, η υποχρεωτική σταδιακή εγκατάσταση κεντρικών θερμικών ηλιακών συστημάτων ή άλλων τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και η εγκατάσταση συστημάτων διαχείρισης ενέργειας, καθώς και η χρήση ενεργειακά αποδοτικών συστημάτων φωτισμού.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής θεσπίζεται Κανονισμός προμηθειών για τα οχήματα όλων των κατηγοριών, του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων καταρτίζεται κατάλογος προδιαγραφών ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τη μεθοδολογία ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής ή συναφείς μεθόδους για να διασφαλίζεται η οικονομική αποτελεσματικότητα του.

Με όμοια απόφαση ρυθμίζονται:

α) η ποσόστωση καθαρών οχημάτων, όπως ηλεκτρικά, υβριδικά, φυσικού αερίου, βιοκαυσίμου, υδρογόνου στις δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς,

β) η διαδικασία αντικατάστασης των παλαιών μεσαίων και βαρέων οχημάτων του Δημοσίου και ευρύτερου δημόσιου τομέα δημοσίας χρήσης άνω των 3,5 τόνων και ηλικίας άνω της δεκαετίας,

γ) η διαδικασία προμήθειας οχημάτων με βάση την ετικέτα οικονομίας καυσίμου, ως κριτήριο επιλογής,

δ) οι όροι και τα κριτήρια εφαρμογής εκπαιδευτικών προγραμμάτων για την προώθηση των αρχών της οικονομικής οικολογικής και ασφαλούς οδήγησης προς τους οδηγούς των οχημάτων που χρησιμοποιούνται από τους οργανισμούς του Δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα.

4. Το Δημόσιο και οι φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα υποχρεούνται στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ τους σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζουν για τη βελτίωση της ενεργειακής τους απόδοσης. Προς το σκοπό αυτό, το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συγκεντρώνει τις ανωτέρω πληροφορίες από τους αρμόδιους φορείς και συνεργάζεται με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανταλλαγή και διάδοση των πληροφοριών αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Προώθηση των ενεργειακών υπηρεσιών και της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις των διανομέων ενέργειας, διαχειριστών δικτύων διανομής και επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας

1. Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας υποχρεούνται να παρέχουν, ετησίως, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τις απαραίτητες συγκεντρωτικές στατιστικές πληροφορίες σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές τους, προκειμένου να σχεδιάζονται και να υλοποιούνται προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και να προάγονται και να παρακολουθούνται οι ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Στα στοιχεία που παρέχονται πρέπει να περιλαμβάνονται πληροφορίες, για την κατανάλωση των τελικών χρηστών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των χαρακτηριστικών φορτίου, του διαχωρισμού και της γεωγραφικής θέσης των πελατών τους, καθώς και των ενεργειακών υπηρεσιών, ελέγχων και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που έχουν παρασχεθεί, αμέσως ή εμμέσως. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής δύναται να ζητεί πρόσθετες πληροφορίες από τους ανωτέρω υπόχρεους, τηρώντας την εμπιστευτικότητα των προσωπικών δεδομένων και των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών που έρχονται σε γνώση του.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εξειδικεύονται τα στοιχεία που οφείλουν να παρέχουν οι ανωτέρω υπόχρεοι, ο χρόνος υποβολής τους και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

2. Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας, αμέσως ή και εμμέσως, δι' άλλων παρόχων ενεργειακών υπηρεσιών ή μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης, υποχρεούνται να προσφέρουν στους τελικούς καταναλωτές τους σε ανταγωνιστικές τιμές:

α) ενεργειακές υπηρεσίες ή και

β) ενεργειακούς ελέγχους διενεργούμενους με ανεξάρτητο τρόπο ή μέτρα βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με το άρθρο 13.

3. Αν δεν συμμορφωθούν προς τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 5.000 – 250.000 ευρώ. Για το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου λαμβάνονται υπόψη ως κριτήρια ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, οι συνέπειες που προκύπτουν από αυτή, ο βαθμός υπαιτιότητας και η τυχόν υποτροπή του παραβάτη.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής αναπροσαρμόζεται το ύψος του ανωτέρω προστίμου και καθορίζεται η διαδικασία επιβολής του, η υποβολή και εξέταση των ενστάσεων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

4. Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας της περ. ιη) του άρθρου 3, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου και υποχρεούνται, εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, να προσκομίσουν στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α' 75), στην οποία να αναφέρεται η πλήρωση μιας τουλάχιστον από τις προϋποθέσεις εξαίρεσης της περ. ιη) του άρθρου 3, με συνημμένα τα σχετικά αποδεικτικά έγγραφα.

5. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, δύναται να συσταθεί Ταμείο, που έχει τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, για την επιδότηση προγραμμάτων και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, καθώς και για την ανάπτυξη αγοράς παροχής ενεργειακών υπηρεσιών ή μέτρων βελτίωσης ενεργειακής

απόδοσης, με σκοπό την εξυπηρέτηση των στόχων της εθνικής ενεργειακής πολιτικής για ορθολογική χρήση και εξοικονόμηση ενέργειας. Ειδικότερα, αντικείμενο δραστηριότητας του Ταμείου αποτελεί η ενθάρρυνση των επενδύσεων και η ενίσχυση των πάσης φύσεως δραστηριοτήτων που σκοπεύουν στην εξοικονόμηση, στην ορθολογική χρήση ενέργειας, στον περιορισμό χρήσης ενεργοβόρων παραγωγικών διαδικασιών, στην ανάπτυξη αγοράς παροχής ενεργειακών υπηρεσιών. Για το σκοπό αυτό, το Ταμείο επιδοτεί το ίδιο ή εξασφαλίζει δυνατότητες χρηματοδότησης επιχειρηματικών σχεδίων, επενδύσεων και προγραμμάτων που συνδέονται με τη βιώσιμη χρήση της ενέργειας και την αειφόρο ανάπτυξη. Οι πόροι του Ταμείου προέρχονται κυρίως από εισφορές των διανομέων ενέργειας, των διαχειριστών δικτύων διανομής και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας κατά την έννοια του παρόντος νόμου. Το Ταμείο μπορεί να συγχρηματοδοτείται από κοινοτικά προγράμματα. Οι πόροι του Ταμείου είναι διαθέσιμοι σε όλους τους παρόχους μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως ΕΕΥ, ανεξάρτητους ενεργειακούς συμβούλους, διανομείς ενέργειας, διαχειριστές δικτύων διανομής, επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας και εγκαταστάτες, καθώς και στους τελικούς καταναλωτές.

Με το ίδιο διάταγμα καθορίζονται η διαδικασία σύστασης, οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας του Ταμείου, οι πόροι, ο τρόπος και η διαδικασία χρηματοδότησής του, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 10

Μητρώο και Κώδικας Δεοντολογίας ΕΕΥ

1. Συνιστάται Μητρώο ΕΕΥ στο οποίο καταχωρούνται οι ΕΕΥ που παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

2. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται η υπηρεσία που είναι αρμόδια για την τήρηση του Μητρώου ΕΕΥ, ο τρόπος οργάνωσης, η διαδικασία, τα κριτήρια και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την καταχώρηση στις μερίδες του Μητρώου ΕΕΥ, ζητήματα σχετικά με την ενημέρωση, τη διαγραφή και την τροποποίηση των καταχωρήσεων, ο τρόπος διαχείρισης και αξιοποίησης των στοιχείων του Μητρώου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα. Τα κριτήρια ένταξης στο Μητρώο ΕΕΥ αφορούν ιδίως, στην τεχνική και οικονομική επάρκεια της ΕΕΥ και στην εμπειρία της σε έργα βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης.

Με όμοια απόφαση καθορίζονται επίσης, οι προϋποθέσεις σύστασης και λειτουργίας των

ΕΕΥ, τα κριτήρια που διέπουν την εκτέλεση του έργου τους, τα ασυμβίβαστα με το έργο τους, οι εις βάρος τους διοικητικές κυρώσεις, τα όργανα που επιβάλλουν αυτές, οι σχετικές διαδικασίες, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα.

3. Με όμοια απόφαση, θεσπίζεται Κώδικας Δεοντολογίας ΕΕΥ σχετικά με τις αρχές και τις δεσμεύσεις που οφείλουν να τηρούν οι καταχωρημένες στο αντίστοιχο μητρώο ΕΕΥ, προκειμένου να επιτευχθεί η εύρυθμη λειτουργία και η σωστή ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών.

4. Στο μητρώο ΕΕΥ καταχωρίζονται στοιχεία των ΣΕΑ για την παρακολούθηση επίτευξης του εθνικού ενδεικτικού στόχου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και τηρώντας την εμπιστευτικότητα των προσωπικών δεδομένων και των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών που περιέχονται σε αυτές.

Άρθρο 11

Εκούσιες Συμφωνίες

1. Για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης τομέων τελικής κατανάλωσης ενέργειας, συνάπτονται εκούσιες συμφωνίες μεταξύ ιδιωτικών φορέων ή μεταξύ αυτών και φορέων του δημοσίου ή υιοθετούνται άλλα σχήματα προσανατολισμένα στην αγορά, όπως τα λευκά πιστοποιητικά. Οι εκούσιες συμφωνίες υποβάλλονται προς αξιολόγηση στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, από το οποίο εποπτεύονται, μέσω της υποβολής τακτικών εκθέσεων για την επίτευξη του προβλεπόμενου στόχου ή για τυχόν αναθεωρημένα ή και πρόσθετα μέτρα, όταν οι στόχοι δεν επιτυγχάνονται ή δεν αναμένεται να επιτευχθούν.

2. Με την επιφύλαξη της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών που περιέχονται σε αυτές, οι ανωτέρω συμφωνίες δημοσιεύονται πριν από την εφαρμογή τους στον ειδικό διαδικτυακό χώρο του άρθρου 12 που τηρείται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και περιλαμβάνουν πρόσκληση προς τους ενδιαφερόμενους για την υποβολή παρατηρήσεων, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο.

Άρθρο 12

Διαθεσιμότητα πληροφοριών

1. Για την πληροφόρηση των ενδιαφερόμενων φορέων της αγοράς, δημιουργείται ειδικός διαδικτυακός χώρος, που τηρείται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μέσω του οποίου παρέχεται ενημέρωση σχετικά με τους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης, τα χρηματοοικονομικά μέσα και τα τρέχοντα προγράμματα εξοικονόμησης ενέργειας, τις εκούσιες συμφωνίες, το ισχύον κάθε φορά νομοθετικό πλαίσιο, τα μητρώα φυσικών ή νομικών προσώπων που σχετίζονται με την παροχή ενεργειακών υπηρεσιών και ελέγχων, τις βέλτιστες πρακτικές, το εκπαιδευτικό υλικό, τις δράσεις δημοσιότητας, καθώς και κάθε άλλο μέτρο στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου, με την επιφύλαξη προστασίας των προσωπικών δεδομένων και των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, θεσπίζονται κίνητρα για τους φορείς της αγοράς για να παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες, πληροφορίες και συμβουλές προς τους τελικούς πελάτες σχετικά με τη βελτίωση της ενεργειακής τους απόδοσης κατά την τελική χρήση, διασφαλίζοντας παράλληλα τη συγκρισιμότητα των πληροφοριών και την προώθηση συνθηκών ισότιμου ανταγωνισμού.

3. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής διαθέτει στους υφιστάμενους ή δυνητικούς αγοραστές ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης του Δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, υποδείγματα συμβάσεων σχετικά με τα χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας με τους ελάχιστους υποχρεωτικούς όρους. Τα μέρη δύνανται να θέτουν επιπλέον όρους που δεν έρχονται σε αντίθεση με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και το ελάχιστο περιεχόμενο της σύμβασης.

Άρθρο 13

Ρύθμιση τιμολογίων και άλλες υποχρεώσεις για την ενίσχυση της ενεργειακής αποδοτικότητας

Κατά την έγκριση των τιμολογίων πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο ν. 2773/1999 (Α' 286) και στο ν. 3428/2005 (Α' 313) αντιστοίχως, καταργούνται τα στοιχεία των τιμολογίων αυτών που προκαλούν άσκοπη αύξηση της διακινούμενης ενέργειας. Δύναται να επιβάλλονται στους κατόχους αδειών του ν. 2773/1999 και στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου του ν. 3428/2005 αντιστοίχως, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, που

αφορούν στην ενεργειακή αποδοτικότητα, κατά τη διαδικασία του άρθρου 28 του ν. 3426/2005 (Α' 309) και του άρθρου 34 του ν. 3428/2005.

Κατ' εξαίρεση των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο, διατηρούνται τα στοιχεία των τιμολογίων που εξυπηρετούν κοινωνικό σκοπό, εφόσον οι δυσμενείς επιπτώσεις στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής λόγω των στοιχείων αυτών είναι οι ελάχιστες δυνατές και δεν είναι δυσανάλογες προς τον κοινωνικό σκοπό.

Άρθρο 14

Ενεργειακοί Έλεγχοι

1. Οι ενεργειακοί έλεγχοι διεξάγονται από ΕΕΥ και ενεργειακούς επιθεωρητές κατά την έννοια του ν. 3661/2008. Ειδικά για τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις οι έλεγχοι διεξάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις της Δ6/Β/ΥΚ/11038/8-7-1999 κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 1526), ώστε να επιτυγχάνονται αποτελεσματικές και υψηλής ποιότητας παρεχόμενες υπηρεσίες. Ειδικότερα, για τη διαδικασία των ενεργειακών επιθεωρήσεων στον κτιριακό τομέα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 3661/2008 καθώς και ο Κανονισμός Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων, ο οποίος εγκρίθηκε με την Δ6/Β/οικ 5825/9-4-2010 (Β' 407).

2. Η διενέργεια ενεργειακών ελέγχων στο πλαίσιο συστημάτων που βασίζονται σε εκούσιες συμφωνίες μεταξύ ενδιαφερομένων φορέων και φορέων του δημοσίου, διεξάγονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

3. Τα τμήματα της αγοράς με υψηλό κόστος συναλλαγών και όχι πολύπλοκες εγκαταστάσεις του βιομηχανικού τομέα, είναι δυνατόν να προσεγγίζονται και με άλλα μέτρα, όπως ερωτηματολόγια και ηλεκτρονικά προγράμματα, που διατίθενται μέσω του διαδικτύου ή αποστέλλονται ταχυδρομικά..

Άρθρο 15

Μετρητές και αναλυτικοί λογαριασμοί για την κατανάλωση ενέργειας

1. Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας που έχουν την ευθύνη εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης μετρητών ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού χρήσης για οικιακή κατανάλωση, παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές ατομικούς

μετρητές που απεικονίζουν την πραγματική ενεργειακή τους κατανάλωση και παρέχουν πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο χρήσης, όταν αυτό είναι οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας και σύμφωνα με τις εκάστοτε διαθέσιμες τεχνολογικές δυνατότητες στον τομέα της μέτρησης.

2. Οι ανωτέρω φορείς υποχρεούνται να διαθέτουν σε ανταγωνιστική τιμή τους ατομικούς αυτούς μετρητές, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) σε κάθε νέα σύνδεση, κατά την κατασκευή νέων κτιρίων ή τη ριζική ανακαίνιση υφιστάμενων κτιρίων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν.3661/2008 και

β) κατά την αντικατάσταση υφιστάμενου μετρητή.

3. Οι κάτοχοι άδειας προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις διατάξεις του ν. 2773/1999, οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου που ασκούν δραστηριότητα προμήθειας φυσικού αερίου κατά τις διατάξεις του ν. 2364/1995 (Α' 252) και του ν. 3428/2005, καθώς και οι κάτοχοι άδειας διανομής θερμικής ενέργειας κατά τις διατάξεις του ν. 3175/2003 (Α' 207) υποχρεούνται, μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να περιλαμβάνουν στους λογαριασμούς τους προς τους τελικούς καταναλωτές, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την πραγματική κατανάλωση ενέργειας και την αντίστοιχη πραγματική τιμή ,

β) συγκριτικά στοιχεία της κατανάλωσης του πελάτη κατά τη χρονική περίοδο που αφορά ο λογαριασμός σε σχέση με την κατανάλωσή του κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους και

γ) στοιχεία επικοινωνίας οργανώσεων καταναλωτών, φορέων και οργανισμών καθώς και διευθύνσεις διαδικτυακών τόπων, μέσω των οποίων είναι δυνατό να λαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, τυπικά χαρακτηριστικά ενεργειακής κατανάλωσης ή και τεχνικές προδιαγραφές για ενεργειακό εξοπλισμό.

4. Από την εφαρμογή των παραγράφων (1) και (2) εξαιρούνται οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας της περ. ιη) του άρθρου 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Λοιπές Διατάξεις

Άρθρο 16

Συμβάσεις Ενεργειακής Απόδοσης

1. Η Σύμβαση Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΕΑ) καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ του τελικού καταναλωτή και της Επιχείρησης Ενεργειακών Υπηρεσιών (ΕΕΥ) και περιλαμβάνει τα τυπικά στοιχεία μιας σύμβασης, όπως προβλέπονται στο ν. 2251/94 για την προστασία των καταναλωτών. Στη ΣΕΑ ρυθμίζονται ιδίως τα ακόλουθα:

- α) ο σχεδιασμός και η διαχείριση της παρεχόμενης ενεργειακής υπηρεσίας και του ενεργειακού έργου,
- β) η μεθοδολογία εκτίμησης της εξοικονομούμενης ενέργειας και αποτίμησης του προκύπτοντος συνολικού οικονομικού οφέλους,
- γ) η αγορά, εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία του απαραίτητου ενεργειακού εξοπλισμού, όπως οι ηλεκτρομηχανολογικά και ηλεκτρονικά συστήματα, καθώς και τα υλικά κτιριακού κελύφους, σταθερά ή μη, που βελτιώνουν την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση,
- δ) η διαχείριση, ο τρόπος λειτουργίας του εξοπλισμού και η συντήρηση του,
- ε) το συνολικό κόστος του έργου, το οποίο αποτελείται από το κόστος προμήθειας και εγκατάστασης του απαραίτητου εξοπλισμού, το κόστος λειτουργίας και συντήρησης του, το κόστος χρηματοδότησης και την αμοιβή της ΕΕΥ,
- στ) η διαδικασία αποτίμησης του ενεργειακού οφέλους και
- ζ) ο τρόπος και χρόνος αποπληρωμής.

2. Στη ΣΕΑ μπορεί να συμμετέχει και τρίτος, ιδίως τράπεζες ή άλλοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί προκειμένου να χρηματοδοτήσουν την παρεχόμενη ενεργειακή υπηρεσία.

Ο τελικός καταναλωτής αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει στην ΕΕΥ ή στον ως άνω τρίτο χρηματοδότη, όταν είναι άλλος από την ΕΕΥ, συμβατικό οικονομικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης ενεργειακής υπηρεσίας με βάση την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται. Το οικονομικό αντάλλαγμα της ΕΕΥ συνίσταται σε ποσοστό επί του οικονομικού οφέλους που προκύπτει από την εξοικονόμηση ενέργειας του τελικού καταναλωτή.

3. Η ΕΕΥ υποχρεούται να διασφαλίζει την εξοικονόμηση ενέργειας και το οικονομικό όφελος καθ' όλη τη διάρκεια του συμβατικού χρόνου, η επίτευξη των οποίων επαληθεύεται σε τακτά χρονικά διαστήματα που καθορίζονται επακριβώς στη ΣΕΑ. Αντίθετη συμφωνία των μερών είναι αυτοδικαίως άκυρη.

Σε περίπτωση που το οικονομικό όφελος από την εξοικονόμηση ενέργειας είναι μικρότερο από το συμβατικά καθορισμένο, η ΕΕΥ είναι υποχρεωμένη να καταβάλει στον τελικό καταναλωτή τη διαφορά ή αυτός να καταβάλει οικονομικό αντάλλαγμα μικρότερο από το συμφωνηθέν, υπό τον όρο ότι ο τελευταίος λειτουργεί τον ενεργειακό εξοπλισμό σύμφωνα με τους όρους της μεταξύ τους σύμβασης.

Σε περίπτωση που το οικονομικό όφελος από την εξοικονόμηση ενέργειας υπερβαίνει το συμφωνηθέν, ο τελικός καταναλωτής καρπώνεται το υπερβάλλον, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά.

4. Ο τελικός καταναλωτής επιτρέπει στην ΕΕΥ την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του σε χρονικά διαστήματα που καθορίζονται στη ΣΕΑ, προκειμένου η ΕΕΥ να προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για την ορθή λειτουργία, τη συντήρηση και την επιβεβαίωση των τεχνικών παραμέτρων του ενεργειακού εξοπλισμού.

5. Στη ΣΕΑ δύναται να προβλέπεται η πώληση του ενεργειακού εξοπλισμού και η παρακράτηση ή μη της κυριότητας του, καθώς και η χρηματοδοτική ή η εν γένει εκμίσθωση του. Με τη λήξη του συμβατικού χρόνου, ο ενεργειακός εξοπλισμός δύναται να μεταβιβάζεται κατά κυριότητα στον τελικό καταναλωτή, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στη ΣΕΑ.

6. Η μεταβίβαση κυριότητας του ενεργειακού εξοπλισμού σε τρίτους, καθώς και η παραχώρηση άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος επ' αυτού, εφόσον συναινεί εγγράφως ο τελικός καταναλωτής και δεν θίγονται δικαιώματα που έλκει από τη ΣΕΑ είναι δυνατή από τη σχετική καταχώρηση των στοιχείων της, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 10.

Στην περίπτωση που η ΣΕΑ περιέχει συμφωνία μεταφοράς τεχνολογίας, καταχωρίζεται και στον Οργανισμό Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 1733/1987 (Α' 171), εκτός από την καταχώρηση της παραγράφου 4 του άρθρου 10.

7. Ο ενεργειακός εξοπλισμός εγκαθίσταται και λειτουργεί είτε στην εγκατάσταση του τελικού καταναλωτή είτε σε χώρο που ορίζεται στη ΣΕΑ. Ο τελικός καταναλωτής ή η ΕΕΥ κατά περίπτωση, λαμβάνει τις απαιτούμενες από το νόμο άδειες για την εγκατάσταση και τη λειτουργία του ενεργειακού εξοπλισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία και τους όρους της κείμενης κάθε φορά νομοθεσίας. Η σχετική δαπάνη βαρύνει την ΕΕΥ.

8. Η ΕΕΥ ή ο τελικός καταναλωτής, κατά τους όρους της μεταξύ τους σύμβασης, υποχρεούνται να ασφαλίζουν τον ενεργειακό εξοπλισμό για όλη τη χρονική διάρκεια της ΣΕΑ.

9. Το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα καταρτίζουν εγγράφως ΣΕΑ με ΕΕΥ, κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη και την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου (ΣΔΙΤ).

Άρθρο 17

Εμπράγματα Ασφάλειες

1. Επιτρέπεται η σύσταση ενέχυρου, στο πλαίσιο ΣΕΑ, μεταξύ του τελικού καταναλωτή και της ΕΕΥ επί του κινητού ενεργειακού εξοπλισμού, κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και χωρίς την παράδοση της κατοχής του πράγματος, κατά τις διατάξεις του ν. 2844/2000 (Α' 220). Στην περίπτωση αυτή, η έγγραφη συμφωνία του τελικού καταναλωτή ως ενεχυριαστή και της ΕΕΥ, ως ενεχυρούχου δανειστή, καταχωρείται στο Δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000, σύμφωνα με τις ειδικότερες προϋποθέσεις που εκεί ορίζονται, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του Αστικού Κώδικα.

2. Σε περίπτωση που η ΕΕΥ αναλάβει την υποχρέωση αγοράς ενεργειακού εξοπλισμού με Χρηματοδότηση από Τρίτο, στο πλαίσιο ΣΕΑ, κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16 για τη διαρκή και μόνιμη εξυπηρέτηση της εγκατάστασης του τελικού καταναλωτή, η απαίτηση του τρίτου για τη χορηγούμενη χρηματοδότηση δύναται να εξασφαλίζεται με τη σύσταση υποθήκης επί του ως άνω εξοπλισμού στην εγκατάσταση του τελικού καταναλωτή και με τη συναίνεση αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4112/1929.

Άρθρο 18

Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις

1. Ως επισπεύδον Υπουργείο για τη χάραξη Εθνικής Πολιτικής και την εκπόνηση Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων, βάσει των ρυθμίσεων της κοινοτικής νομοθεσίας, ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), το οποίο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, συνεργάζεται με τα συναρμόδια Υπουργεία και φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την προώθηση των απαραίτητων νομοθετικών ρυθμίσεων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που απαιτούνται για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων για τις Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις.

2. Για την πραγματοποίηση του συντονιστικού έργου του ΥΠΕΚΑ, την εναρμόνιση των πολιτικών που ασκούνται από τα συναρμόδια Υπουργεία καθώς επίσης τη χάραξη Εθνικής Πολιτικής και την εκπόνηση Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων συστήνεται ενδεκαμελής Διυπουργική Επιτροπή. Η Επιτροπή αποτελείται από:

- α) Τρείς (3) εκπροσώπους του ΥΠΕΚΑ με τους αναπληρωτές τους,
- β) Δύο (2) εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας με τους αναπληρωτές τους,
- γ) Δύο (2) εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομικών με τους αναπληρωτές τους,
- δ) Δύο (2) εκπροσώπους του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων με τους αναπληρωτές τους,
- ε) Δύο (2) εκπροσώπους του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης με τους αναπληρωτές τους.

3. Στη Διυπουργική Επιτροπή μπορεί να συμμετέχουν, αναλόγως του θέματος και εφόσον κρίνεται από την Επιτροπή αναγκαίο και εκπρόσωποι άλλων κατά περίπτωση Υπουργείων ή εκπρόσωποι άλλων φορέων του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα ή εκπρόσωποι πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ή επιστημονικών ιδρυμάτων και οργανισμών, εκπρόσωποι Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων ή άλλων αντίστοιχων Συνδέσμων ή Ενώσεων ή Επιμελητηρίων που ορίζονται με απόφαση του οικείου Συνδέσμου ή Επιμελητηρίου, εκπρόσωποι οργανώσεων Προστασίας Περιβάλλοντος ή Συλλόγων Καταναλωτών.

4. Τα μέλη της Διυπουργικής Επιτροπής προτείνονται από τα Υπουργεία που εκπροσωπούν και ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ). Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος της Επιτροπής και ο αναπληρωτής του, καθορίζονται θέματα λειτουργίας της ο τρόπος λήψης αποφάσεων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την πραγματοποίηση του έργου της. Με την πιο πάνω απόφαση ορίζεται η γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής που αποτελείται από έναν υπάλληλο του ΥΠΕΚΑ με τον αναπληρωτή του, καθώς και η νομική υποστήριξη της Επιτροπής που αποτελείται από ένα νομικό ή δικηγόρο του ΥΠΕΚΑ με τον αναπληρωτή του.

5. Με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της Διυπουργικής Επιτροπής συνιστώνται σε κάθε αρμόδιο Υπουργείο επιμέρους ομάδες εργασίας προκειμένου

να συνδράμουν τη Διυπουργική Επιτροπή στο έργο της, στα επιμέρους θέματα των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων που άπτονται της αρμοδιότητας των Υπουργείων τους.

6. Η Διυπουργική Επιτροπή έχει μεταξύ άλλων τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) την εκπόνηση Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων και την υποβολή προτάσεων για τη χάραξη Εθνικής πολιτικής μέσα σε προθεσμία 18 μηνών από την έναρξη της λειτουργίας της. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης εγκρίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο,

β) την έγκαιρη ενημέρωση των προμηθευτών του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και άλλων ενδιαφερομένων,

γ) την εξέταση σύνταξης περιβαλλοντικών κριτηρίων ή την υιοθέτηση αυτών που έχουν εκδοθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

δ) την επιλογή προϊόντων, υπηρεσιών και έργων στα οποία θα εφαρμοστούν περιβαλλοντικά κριτήρια,

ε) την αξιολόγηση, παρακολούθηση της εφαρμογής και επικαιροποίηση της εθνικής πολιτικής και του Σχεδίου Δράσης στην χώρα μας,

στ) την εισήγηση προς τον Υπουργό ΠΕΚΑ και τον αρμόδιο Υπουργό κάθε αναγκαίας νομοθετικής ρύθμισης και τροποποίησης του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, όπου απαιτείται, καθώς και της λήψης των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων για τις Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις και την πραγματοποίηση του σκοπού τους,

ζ) την εισήγηση προς τον Υπουργό ΠΕΚΑ και τον αρμόδιο Υπουργό της πρόσκλησης ειδικών εμπειρογνομόνων και επιστημόνων οι οποίοι ασχολούνται με την έρευνα σε θέματα που άπτονται του σκοπού της Επιτροπής με σκοπό την τεχνική και επιστημονική υποστήριξή της,

η) την εισήγηση προς τον Υπουργό ΠΕΚΑ και τον αρμόδιο Υπουργό, της ανάθεσης μελετών και προγραμμάτων, για την προώθηση της εφαρμογής των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων και του έργου της Επιτροπής, της οργάνωσης ή συμμετοχής σε σεμινάρια, προγράμματα ,διαλέξεις ή δημόσιες συζητήσεις για την ενημέρωση, την ανάπτυξη και διάδοση των αρχών και εφαρμογών των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων.

7. Οι συνεδριάσεις της Διυπουργικής Επιτροπής, καθώς και των επί μέρους Ομάδων Εργασίας που προβλέπεται ότι μπορεί να συσταθούν, γίνονται εντός του κανονικού ωραρίου εργασίας χωρίς αμοιβή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Τροποποιούμενες και Καταργούμενες διατάξεις

Άρθρο 19

Τροποποιούμενες διατάξεις

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 27 του ν. 2773/1999 (Α' 286), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 του ν. 3426/2005 (Α' 309), προστίθεται νέα περίπτωση δ) ως ακολούθως:

« δ. Η συχνότητα τιμολόγησης βάσει πραγματικής κατανάλωσης».

Οι περιπτώσεις δ) έως και θ) της ως άνω παραγράφου 2 του άρθρου 27 του ν. 2773/1999, αναριθμούνται σε ε) έως και ι) αντιστοίχως».

Άρθρο 20

Καταργούμενες διατάξεις

Οι διατάξεις της 21475/4707/30-7-1998 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Περιορισμός των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, με τον καθορισμό μέτρων και όρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων» (Β' 880) καταργούνται.

Άρθρο 21

Θέματα Γενικής Γραμματείας Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος

Οι θέσεις και το προσωπικό που μεταφέρθηκαν στη Γενική Γραμματεία Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με το άρθρο 2 παρ. 5 του Π.Δ. 24/2010 (ΦΕΚ Α' 56) αποτελούν θέσεις και προσωπικό της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου. Το προσωπικό αυτό παρέχει διοικητική, οικονομική και γενικώς λειτουργική υποστήριξη στην ανωτέρω Γενική Γραμματεία.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν άλλως ορίζεται σε επί μέρους διατάξεις του.

ΑΘΗΝΑ.....ΜΑΪΟΥ 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οικονομικών

Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και
Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

Γιάννης Ραγκούσης

Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και
Ναυτιλίας

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής
Αλλαγής

Λούκα Κατσέλη

Τίνα Μπιρμπίλη

Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

Δημήτρης Ρέππας